

NGHIÊN NÁT MỌI SỰ ĐE DOẠ HẠT NHÂN

Phó Đức An

Tại sao chẳng Nga dọa vũ khí hạt nhân mà chẳng Mỹ lại che miệng cười tỏ vẻ coi thường, chẳng thấy sợ chút nào? Trả lời ngắn gọn : "Vũ khí hạt nhân của Nga chưa đủ tầm!"

Nga có hơn 6.000 đầu đạn, nhưng chỉ có hơn 700 phương tiện phóng. Hầu hết trong số đó là ở đất liền, và một số là tàu ngầm, tàu sân bay và máy bay ném bom chiến lược, tất cả đều bị Mỹ soi đến từng điểm, theo sát từng giây với các thiết bị điện tử cực kỳ nhạy bén.

Vì dụ, tàu tuần dương "Moskva". Tháng Tư năm 2022, tàu Moskva đã bị tấn công bởi tên lửa hành trình chống hạm R-360 Neptune của Ukraine, và bốc cháy trong vùng biển lớn. Bộ Quốc phòng Nga cho biết con tàu đã bị hư hại nghiêm trọng sau một vụ hỏa hoạn gây nổ bom đạn. Ngày hôm sau, sau nỗ lực kéo chiếc tàu đến cảng, tàu Moskva bị chìm. Bộ Quốc phòng Nga thông báo tàu Moskva chìm do lúc bị kéo về cảng gặp thời tiết giông bão.

Vậy là mất đi một bệ phóng trên biển. Nhưng cho dù nó còn hoạt động được, đặt giả thiết khi nó bật nắp hai bệ phóng thì lập tức quân đội Mỹ đã phát hiện ra và soái hạm Moskva lập tức bị tấn công và bị chìm xuống đáy biển.

Tóm lại, Nga muốn phóng tên lửa mang đầu đạn hạt nhân thì rất khó. Bỏ qua lưới trời Starlink của Elon Musk không cần dùng đến, thì lưới trời của quân đội Mỹ và

NATO đều có thể “bắt gọn” các tên lửa mà Nga phóng ra. Khi đó, hàng vạn quả tên lửa phòng không đánh chặn của Mỹ và các quốc gia khác trên thế giới không có điểm mù ở mọi hướng, đánh chặn chúng ở nhiều vị trí và góc độ khác nhau và khả năng rơi xuống gần như bằng không. Theo lão dự đoán, may ra thì có khoảng 10 quả lọt lưới.

Có thể các bạn bỏ đồ sẽ cười lã chém gió chém mẹ nó lên mây! Nhưng cứ kiên trì đọc tiếp để tăng kiến thức.

Viện Nghiên cứu Hòa bình Stockholm (SIPRI) của Thụy Điển đã công bố báo cáo thường niên vào ngày 13/10/2022, công bố những phát triển mới nhất về vũ khí hạt nhân trên thế giới. Lấy tháng Giêng năm 2016 làm mốc thời gian quan sát, báo cáo cho biết thế giới có tổng cộng 15.395 đầu đạn hạt nhân, giảm 455 đầu đạn so với năm 2015, trong đó 4.120 đầu đạn đã được triển khai.

Trong đó, Nga đứng đầu với 7.290 đầu đạn hạt nhân, Mỹ đứng thứ 2 với 7.000 đầu đạn hạt nhân. Hai nước này chiếm 93% tổng số đầu đạn hạt nhân trên thế giới. Tiếp theo là Pháp (300 chiếc), Trung Quốc (260 chiếc), Anh Quốc (215 chiếc), Pakistan (110-130 chiếc), Ấn Độ (100-120 chiếc), Israel (80 chiếc) và Triều Tiên (10 chiếc). Theo “China Review News Agency” của Hồng Kông cho biết, số lượng đầu đạn hạt nhân của Pháp, Trung Quốc, Anh và Israel vẫn giữ nguyên so với năm ngoái, trong khi Ấn Độ và Pakistan mỗi nước tăng khoảng 10 chiếc.

Sẽ có người nói rằng Nga nói dối, che đậy số lượng thực? Bạn nên nhớ rằng, Ukraine là thành viên của Liên Xô cũ, họ biết rất rõ Nga có bao nhiêu quả bom hạt nhân. Và một số người ngây thơ nghĩ rằng, chế tạo ra bom hạt nhân rồi cứ để đó không cần bảo dưỡng? Nghĩ xem điều gì sẽ xảy ra nếu không duy trì nó đúng lịch trình.

Có người sẽ nghĩ Nga cứ bí mật chế tạo thì bố thằng nào biết! Mịa, nói cứ như chế tạo máy cày ! Nếu đầu đạn hạt nhân dễ làm như vậy thì chắc chắn Việt Nam ta cũng đã có, mà ngay cả Ukraine cũng đã chế ra hàng loạt để uy hiếp lại Nga.

Có người nói, đánh chặn cũng vô dụng, nó vẫn sẽ nổ, nhưng nổ ở một nơi khác.

Đây thực sự là một lỗi về thường thức. Nghe rõ nhé. Đầu đạn hạt nhân sẽ không phát nổ cho đến khi nhận được lệnh cho phép nổ hạt nhân, và mệnh lệnh cho phép này là một vận toán logic được thiết kế trước theo lệnh phóng tên lửa. Ban hành lệnh cho phép. Đồng thời, lệnh được đáp ứng cho đến khi tốc độ bay tối đa và tầm bắn tối đa của tên lửa với các điều kiện thiết kế tấn công vật lý.

Có nghĩa là, ngay cả khi tên lửa xuyên lục địa mang đầu đạn hạt nhân bị đánh chặn thành công bởi hệ thống chống tên lửa của đối phương trong quá trình bay, vì thiết bị an toàn bên trong đầu đạn hạt nhân chưa đạt được điều kiện kích nổ đồng bộ với tốc độ bay tối đa và tầm bắn tối đa, ngay cả khi tên lửa bị đánh chặn và bị phá hủy trong không khí, thì đầu đạn hạt nhân vẫn sẽ không bị các yếu tố bên ngoài tác động và gây ra vụ nổ hạt nhân. Tóm tắt đơn giản là tên lửa bị đánh chặn tan xác nhưng đầu đạn không nổ bởi chưa đáp ứng mọi điều kiện đã lập trình để nổ.

Sẽ có những nghi ngờ về khả năng đánh chặn tên lửa.

Theo tin tức được Bộ Quốc phòng Trung Quốc đưa ra trước đó, vào ngày 4 tháng Hai

năm 2021, Trung Quốc một lần nữa tiến hành thử nghiệm thành công công nghệ đánh chặn tên lửa tầm trung tấn công đất liền vào lãnh thổ. Nếu kết hợp với các cuộc thử nghiệm chống tên lửa tầm trung thành công trước đây của Trung Quốc, thì cuộc thử nghiệm công nghệ đánh chặn tên lửa tầm trung trên mặt đất này là cuộc thử nghiệm chống tên lửa tầm trung thành công thứ năm được tiết lộ cho đến nay của Trung Quốc. Đồng thời cũng cho thấy công nghệ đánh chặn tên lửa đất đối không tầm trung của họ đã từng bước đạt đến trình độ thực tiễn, chín muồi và sẵn sàng.

Trung Quốc đã vậy thì Mỹ tất nhiên phải hơn nhiều. Hệ thống đánh chặn của Mỹ ra sao?

Có người nói rằng không thể đánh chặn nhiều đầu đạn bắn đến một lúc. GBI và tên lửa chống tên lửa tiêu chuẩn 3block2A, Arrow-3, cách đánh chặn tên lửa đạn đạo xuyên lục địa. Trước hết, các vụ đánh chặn này đều được thực hiện trong không gian vũ trụ từ 1.000 km đến 2.000 km bên ngoài khí quyển, khi tên lửa GBI trước đó tiếp cận mục tiêu, chúng dùng hai đầu đạn đánh trúng trước và sau thân tên lửa đang bay tới. Tác động mô phỏng đối với các mục tiêu vẫn còn đe dọa sau lần đánh chặn đầu tiên, chẳng hạn như đầu đạn phụ - Khi tên lửa đánh chặn tiếp cận mục tiêu, hệ thống điều khiển xử lý thông tin và radar dẫn đường của chính nó được sử dụng để điều khiển tên lửa và xung điện tử cực kỳ chính xác và nhạy bén, và liên tục hiệu chỉnh quỹ đạo bay để bắn trúng mục tiêu một cách chính xác.

Bên ngoài bầu khí quyển, tốc độ của tên lửa đánh chặn và tên lửa tấn công là khoảng 10 đến 20 lần tốc độ âm thanh - nghĩa là, hai bên đang tiếp cận với tốc độ ba mươi đến bốn mươi hoặc năm mươi lần tốc độ âm thanh. Ngoài ra, tên lửa tấn công hoặc đầu đạn có khả năng thay đổi quỹ đạo nhất định, tên lửa đánh chặn phải có khả năng điều khiển và điều chỉnh quỹ đạo, đường bay và tư thế va chạm trong thời gian rất ngắn, hệ thống xử lý thông minh đã đạt đến mức thượng thừa.

Thực tế ở độ cao này ICBM (Tên lửa liên lục địa) vẫn chưa tách được đầu đạn nhưng GBI đã định sẵn tình huống có đầu đạn tách riêng để đánh chặn.

Lùi lại một bước, nếu không bị đánh chặn - tức là tên lửa đạn đạo bay tới đã tách ra nhiều đầu đạn, thì vẫn có thể phóng một số lượng tương ứng tiêu chuẩn 3 để đánh chặn, hoặc tiêu chuẩn 6 và THAAD để đánh chặn ở tầng khí quyển cao. Tên lửa MIM-104 Patriot cũng tham gia đánh chặn ở tầng khí quyển thấp.

So với tên lửa tấn công, khả năng thay đổi quỹ đạo của đầu đạn nhỏ hơn nhiều, hầu hết chúng không thể thay đổi quỹ đạo, và khi bay vào khí quyển, tốc độ cũng sẽ giảm đi, vì vậy việc đánh chặn tên lửa không khó như chúng ta tưởng tượng.

Có người cho rằng không thể giám sát tàu ngầm hạt nhân.

Bộ phóng tàu ngầm hạt nhân khó giám sát được dưới độ sâu và di chuyển biến đổi vị trí linh hoạt. Nhưng vẫn không thoát được ra đa trình sát Mỹ. Cũng có thể một số trường hợp không giám sát được, nên chính vậy ở trên lầu có nhắc đến may ra lọt lưới được vài quả.

Trên đây chỉ là những lời vắn tắt về đánh chặn. Các bạn có thể đọc tiếp phần dưới để hiểu rõ hơn.

Nhiều tướng lĩnh Nga suốt ngày kêu gào một điều: Nếu quân đội Nga tiếp tục thua ở chiến trường Ukraine, thì hãy sử dụng vũ khí hạt nhân để hủy diệt Ukraine! Đây quả là ngáy thơ cực kỳ, họ nghĩ rằng Hoa Kỳ và phương Tây rất lo sợ về một "cuộc chiến tranh hạt nhân" vì nó sẽ đồng nghĩa với sự hủy diệt của toàn bộ thế giới - ôm nhau cùng chết.

Miễn là đưa ra vũ khí hạt nhân, thế giới phương Tây sẽ quy phục? Thành thật mà nói, tư duy và hiểu biết của những người này về vũ khí hạt nhân vẫn còn nằm lại ở những năm 1960 và 1970. Đơn giản là họ không biết rằng sự phát triển nhanh chóng của khoa học và công nghệ trong thế giới ngày nay, và sự phát triển của khả năng tấn công hạt nhân ở thế giới phương Tây, đặc biệt là Hoa Kỳ, từ lâu đã vượt qua tiêu chuẩn thấp nhất là "cùng diệt vong"!

Có thể nói, nếu một cuộc chiến tranh hạt nhân thực sự nổ ra giữa Hoa Kỳ và Nga, thì kết cục cuối cùng rất có thể là Nga bị hủy diệt hoàn toàn, trong khi Hoa Kỳ bị thiệt hại rất ít, thậm chí là không hề sứt mẻ.

Đây không phải là dọa dẫm!

Dưới đây là phân tích khoảng cách biệt quá lớn giữa lực lượng tấn công hạt nhân của Hoa Kỳ và Nga từ góc độ quân sự thuần túy.

Cũng giống như vũ khí thông thường, công nghệ vũ khí hạt nhân của Mỹ cũng dẫn đầu thế giới. Xét về các khái niệm tấn công, hệ thống phóng, hệ thống phòng thủ và đánh chặn, cũng như hiệu quả tấn công thực tế, chúng ít nhất là vượt trội so với Nga một số cấp bậc. Hơn nữa, vì lý do kinh phí, Hoa Kỳ và Nga dường như có cùng số lượng đầu đạn hạt nhân (khoảng 6.000-7.000), nhưng trên thực tế Hoa Kỳ có nhiều số đầu đạn hạt nhân dùng được hơn Nga rất nhiều. Đọc kỹ hai chữ "dùng được". Như trên đã nói, đầu đạn phải thường xuyên bảo dưỡng chăm sóc, nếu không sẽ xảy ra hiện tượng như chúng ta đốt pháo "xịt" ngày Tết.

A. Khoảng cách cơ bản giữa vũ khí hạt nhân trên không, trên biển và trên đất liền của Hoa Kỳ và Nga.

1. Khả năng tấn công hạt nhân trên không gian:

15 Tu-160 tiên tiến nhất của Nga, cấu tạo thân vẫn áp dụng tổ hợp rên khối, trong khi B1-B của Hoa Kỳ từ lâu đã là thân một mảnh (được phát triển thành công vào năm 1974).

Hơn nữa, Tu-160 không có khả năng tàng hình (chất liệu thân máy bay B1-B làm bằng vật liệu tổ hợp composite, cộng với lớp phủ tàng hình trên bề mặt, cũng như hình dáng khí động học nên có khả năng tàng hình nhất định).

B1-B còn có thể xâm nhập độ cao cực thấp (được đảm bảo bởi hệ thống xử lý thông tin và radar nhận thức có độ nhạy cao), nên khó bị phát hiện và đánh chặn hơn.

Hoa Kỳ cũng vượt xa trong các tên lửa hạt nhân hành trình phóng từ trên không, mang tính cơ động thông minh cao - bay ở độ cao cực thấp, có thể điều chỉnh đường tấn công một cách độc lập, có thể né tránh radar và vũ khí phòng không một cách độc

lập, và có sức mạnh khả năng tàng hình. Hiện tại, Hoa Kỳ có khoảng 70 chiếc B1-B và khoảng 20 chiếc B-2 tiên tiến hơn.

Hơn nữa, khả năng tấn công hạt nhân trên không gian của Mỹ còn không dừng ở đây.

Trong những năm gần đây, bom hạt nhân chiến thuật B61-12 đã được thử nghiệm và phục vụ tại Hoa Kỳ - đây là loại tên lửa tàng hình với thiết bị tìm kiếm thông minh, tích hợp giữa hạt nhân và hàng không. Nó có thể tăng tốc và hành trình bay trên cơ sở trọng lực, có thể khoan chính xác vào lòng đất, tương đương có thể điều chỉnh từ 300 tấn đến 50.000 tấn, và khối lượng cũng rất nhỏ, với tổng trọng lượng chỉ khoảng 0,3 tấn. Điều quan trọng, tất cả các máy bay chiến đấu của Hoa Kỳ đều có thể mang đầu đạn hạt nhân tấn công chính xác như vậy - đặc biệt là F-22 và F-35.

UAV tàng hình MQ-9C (Avenger) của quân đội Hoa Kỳ cũng có thể chở 6 đến 10 chiếc và có thể bay xa 6.000 km - phóng cách mục tiêu hàng trăm km và cắm chính xác vào mặt đất.

Bạn đã hiểu khả năng tấn công từ trên không của quân đội Mỹ mạnh như thế nào không?

Do đó, David Petraeus, cựu chỉ huy quân sự hàng đầu của Mỹ ở Iraq và Afghanistan, cho biết trong một cuộc phỏng vấn với ABC cách đây vài ngày:

Nếu Nga sử dụng vũ khí hạt nhân trong cuộc xung đột Nga-Ukraine, Không quân Mỹ sẽ làm tê liệt quân đội Nga trong vài tuần và "chặt đầu" người ra lệnh.

2. Khả năng tấn công hạt nhân trên biển:

Hoa Kỳ chủ yếu có 14 tàu ngầm hạt nhân chiến lược Ohio, và Nga chủ yếu có 4-5 chiếc Borei-class submarine (còn có lớp Typhoon và lớp Delta để huấn luyện).

Hãy cùng so sánh sức mạnh tấn công của hai bên:

Hoa Kỳ có 14 tàu chiến lược lớp Ohio có khả năng mang theo 24 tên lửa đạn đạo phóng từ tàu ngầm Trident 2D5.

Mỗi chiếc có thể mang tới 14 đầu đạn hạt nhân W-88 với đương lượng nổ 475.000 tấn. Tổng cộng: $14 * 24 = 336$ tên lửa phóng từ tàu ngầm Trident 2D5, tương đương 2,23 tỉ tấn.

Năm chiếc Boreis của Nga, mỗi chiếc mang 16 tên lửa phóng từ tàu ngầm RSM-56 Bulava. Mỗi quả có thể mang từ 6 đến 10 đầu đạn hạt nhân với đương lượng nổ từ 10 đến 150 kiloton. Tổng cộng: Tính theo mỗi đầu tương đương 150.000 tấn, tổng số khoảng 120 triệu tấn.

Như vậy, tổng số lượng tương đương do 5 chiếc Boreis của Nga phóng cùng một lúc cũng chỉ bằng tổng số của MỘT chiếc Ohio của Mỹ.

Bởi vậy mới có câu: thuyền trưởng tàu ngầm hạt nhân chiến lược của Mỹ là người quyền lực thứ nhì thế giới, thứ nhất là tổng thống Mỹ.

Lý do là ở đây - một tàu ngầm chiến lược lớp Ohio của Hoa Kỳ có thể hủy diệt toàn bộ lục địa Á-Âu. Hãy đọc kỹ một lần nữa!

Ngoài ra, tên lửa xuyên lục địa Trident 2D5 của quân đội Mỹ đã được thử nghiệm hơn 170 lần và về cơ bản tất cả đều thành công.

Tên lửa Bulava của Nga (còn được gọi là búa tròn, là phiên bản nâng cấp trên biển của tên lửa Topol M trên đất liền) đã thử nghiệm hơn 20 lần, và hầu hết đều là thử nghiệm cục bộ, với tỉ lệ thành công chỉ khoảng 20%.

ICBM Trident 2D5 của Mỹ dẫn đầu thế giới. Mặt khác, độ tin cậy cực cao của nó là do được chế tạo bằng vật liệu composite siêu nhẹ và siêu cứng - có khả năng tàng hình tốt.

3. Khả năng tấn công hạt nhân trên đất liền:

Tên lửa đạn đạo liên lục địa trên đất liền của Nga có hai loại chính, loại tiên tiến nhất là Topol M, có thông số toàn diện và độ tin cậy tiên tiến không bằng Bulava (Bulava là phiên bản nâng cấp và phóng trên biển của Aries M).

Nga cũng có tên lửa Sarmat (Satan 2), có thể gọi là tên lửa mạnh nhất thế giới, trọng lượng phóng 200 tấn, tải trọng tối đa hơn 8 tấn và tầm bắn 16.000 km, có thể mang theo hàng chục triệu tấn đầu đạn độc lập.

Nhiều người mới làm quen với quân sự đã rất ngạc nhiên về nó, nhưng trên thực tế tên lửa này là sản phẩm của Liên Xô cũ-R-36M, hiện vẫn còn tồn kho ở Ukraine và đang được rao bán. Satan 2 là một bản nâng cấp đơn giản của nó, và vẫn sử dụng nhiên liệu lỏng.

Khách quan mà nói, Satan 2 là vô dụng đối với Hoa Kỳ, nó có thể bị phát hiện và đánh chặn hoàn toàn, thậm chí có thể bị bắn trúng trong giai đoạn tiếp nhiên liệu.

Cuối cùng, kết luận là: Hoa Kỳ hoàn toàn có thể đánh chặn hàng trăm chiếc máy bay ném bom mang tên Poplar M + Satan + "Bulava" + Tupolev Tu-160 của Nga!

Hệ thống đánh chặn tên lửa và phòng không toàn diện của Mỹ dẫn đầu thế giới rất nhiều, và lão sẽ giới thiệu ngắn gọn về nó ở cuối bài viết.

B. Cuộc cách mạng vũ khí hạt nhân xuyên thế hệ của Mỹ - đã vượt lên "cùng ôm nhau chết", chú trọng đến những đòn đánh chuẩn xác và làm tê liệt tức thì. Tức là đánh chính xác một phát chết luôn.

Cuộc tấn công hạt nhân mà Hoa Kỳ đang xây dựng là hoàn toàn khác.

Trước đây, các giả thuyết về chiến tranh hạt nhân của các cường quốc hạt nhân đều hướng đến việc cùng ôm nhau chết hoặc tiêu diệt hoàn toàn đối thủ của mình.

Nhưng trong những năm gần đây, quân đội Hoa Kỳ đã trải qua những thay đổi về chất:

Dựa trên những công nghệ được giới thiệu ở trên, nếu Mỹ tiến hành một cuộc tấn

công hạt nhân, đó sẽ không phải là một "cuộc tấn công kiểu thăm sát" quy mô lớn, mà là một cuộc tấn công tập trung và chính xác.

Trong những năm gần đây, Mỹ đã thử nghiệm các loại bom hạt nhân như bom hạt nhân B61-12 (có thể xuyên qua mặt đất để tấn công các cơ sở dưới lòng đất).

Ngoài ra còn có các đầu đạn nhỏ AGM-158 có khả năng tàng hình và rất thông minh (có thể tự động tránh các hệ thống phòng không và radar, tìm mục tiêu và chọn cách tốt nhất để tấn công, và cũng có thể chui xuống đất), cũng như các tàu ngầm hạt nhân chiến lược được trang bị đầu đạn nhỏ.

Ngoài ra còn có Tomahawk 4 (với khả năng tàng hình nhất định, tầm bắn 2.500 km, có thể mang theo tên lửa nhỏ. Nó rất thông minh, có thể bay ở độ cao cực thấp, có thể tự động tránh các hệ thống phòng không và radar, có thể tìm mục tiêu và lựa chọn phương pháp tấn công tốt nhất) và còn có Tomahawk 5 tiên tiến hơn.

Mục đích chính của công nghệ hạt nhân ở Hoa Kỳ là:

Một khi chiến tranh hạt nhân nổ ra, nếu chỉ thực hiện các cuộc tấn công chính xác vào các mục tiêu hạt nhân trên mặt đất hoặc các cơ sở hạt nhân dưới lòng đất và các sở chỉ huy, thì cuộc thăm sát hoàn toàn không cần thiết và vô nghĩa, ngược lại, tấn công vào các mục tiêu có giá trị cao của đối phương là phương pháp hữu hiệu nhất.

Các bộ phóng hạt nhân của quân đội Mỹ chủ yếu là máy bay ném bom tàng hình và máy bay chiến đấu tàng hình, và UAV tàng hình MQ-9C (Avengers, có thể mang theo 6 đến 10 chiếc B61-12 bay xa 6.000 km). Và việc sử dụng tàu ngầm hạt nhân chiến lược để phóng tên lửa có khả năng tàng hình.

Trong cách đối phó với chiến tranh hạt nhân, Hoa Kỳ ngày càng bắt đầu phản ứng một cách chủ động và chính xác - trong khi các quốc gia khác vẫn giữ tâm lý cùng nhau diệt vong.

Càng tàng hình, càng ẩn kín, càng thông minh, càng chính xác và hiệu quả hơn - đây là cuộc cách mạng xuyên thời đại của khái niệm tấn công hạt nhân của quân đội Mỹ.

C. Hệ thống đánh chặn và chống tên lửa mạnh mẽ của quân đội Mỹ:

Hiện Mỹ dẫn đầu thế giới về khả năng đánh chặn tên lửa (hơn cả Không quân Mỹ dẫn đầu các nước khác).

Khu vực giữa trên mặt đất (GMD, được trang bị tên lửa đánh chặn GBI) hiện là hai vụ thử thành công duy nhất trên thế giới để đánh chặn tên lửa đạn đạo xuyên lục địa ở khu vực giữa.

Thứ hai là loại 3block-2A tiêu chuẩn do hệ thống Aegis hợp tác phát triển với Nhật Bản, có độ cao bắn 1.500 km và tầm bắn 2.500 km - tương tự như Arrow-3 do Mỹ và Israel cùng phát triển.

Hệ thống THAAD và 6block-1B tiêu chuẩn bị đánh chặn ở độ cao lớn trong và ngoài khí quyển, với độ bắn từ 180 đến 200 km và tầm bắn khoảng 500 km.

Trong số đó, tiêu chuẩn 6block-1B đang thách thức tốc độ tối đa hiện tại trong khí quyển - Mach 8 đến 10.

Để đánh chặn trong bầu khí quyển, Hoa Kỳ chủ yếu sử dụng công cụ như Patriot 3, Standard 2, Standard 6, v.v... cũng như các hệ thống đánh chặn phụ trợ khác - chẳng hạn như Iron Dome do Israel hợp tác phát triển (đây là hệ thống chính xác nhất để đánh chặn tên lửa trên thế giới).

Việc đánh chặn của Mỹ về cơ bản áp dụng phương pháp đánh chặn động năng của tác động trực tiếp, và xác suất đánh chặn là rất cao.

Ngoài ra, số lượng tên lửa đánh chặn của quân đội Mỹ vượt xa mục tiêu đánh chặn.

Do đó, khách quan mà nói, Nga về cơ bản có thể bị quân đội Mỹ đánh chặn dù đó là tên lửa đạn đạo liên lục địa trên đất liền hay trên biển, hay máy bay ném bom trên không.

Nói một cách tương đối, S-400 và S-500 tiên tiến nhất của Nga vẫn đang sử dụng phương pháp phân mảnh sát thương.

Ngoài ra, Hoa Kỳ đang thử nghiệm mạnh mẽ các tên lửa không đối không siêu thanh như AIM-260 và Peregrine Falcons (được mang bởi máy bay chiến đấu tàng hình hoặc không tàng hình), cũng như tên lửa siêu thanh lướt (phóng từ máy bay ném bom, bay ra khỏi khí quyển), và sau đó sử dụng trọng lực và tên lửa mang theo để lướt tới mục tiêu với tốc độ cao) để đánh chặn và tấn công tên lửa đạn đạo đang trong giai đoạn bay lên.

Do đó, cái gọi là "tên lửa siêu thanh không thể đánh chặn được" của Nga chỉ có thể để dọa trẻ con và gây hưng phấn cho bò đõ.

Tóm lại là:

Nếu 14 tàu ngầm chiến lược Ohio của Mỹ được nạp đầy tải, 4.704 đầu đạn hạt nhân sẽ được phóng cùng một lúc. Cộng với máy bay, cùng với tên lửa hành trình đất liền. Khi đó, Mỹ hoàn toàn có thể mang theo tất cả các đầu đạn hạt nhân cùng một lúc, đặc biệt là khi chúng đã bắn hết thì không quốc gia nào có thể đánh chặn được.

Ngược lại, Nga, một mặt, năng lực chuyên chở nhỏ hơn nhiều (và không có sản phẩm nào trong số đó đủ tối tân và gặp nhiều vấn đề, chẳng hạn như dựa trên không gian, về cơ bản không gây ra mối đe dọa nào đối với Hoa Kỳ), và phụ năng suất đầu đạn cũng nhỏ.

Kết luận là: Nếu một cuộc chiến tranh hạt nhân nổ ra - Nga sẽ bị xóa sổ, và Hoa Kỳ có khả năng không bị tổn thất hoặc mất mát, đó là một cuộc chiến không cân bằng, thương vong không tương xứng.

Hãng thông tấn vệ tinh Nga ngày 04/10 đưa tin: "Trong một bức thư gửi tới Ủy ban thứ nhất của Đại hội đồng Liên hợp quốc, Yermakov, người đứng đầu Cục Không phổ biến vũ khí hạt nhân và Kiểm soát vũ khí của Bộ Ngoại giao Nga, cho biết:

"Chúng tôi tin rằng một trong những nhiệm vụ quan trọng nhất là giữ cho tất cả năm quốc gia có vũ khí hạt nhân tuân thủ giả định rằng bất kỳ cuộc chiến tranh nào giữa các quốc gia có vũ khí hạt nhân là không được phép. Nga hoàn toàn tuân thủ (điều này)."

Tại sao Nga cuối cùng lại ngoan như vậy? Lý do rất đơn giản, họ hoàn toàn không thể thắng được!

Phản ứng mạnh mẽ của Mỹ đối với răn đe hạt nhân của Nga

Vào ngày 25 tháng Chín, theo giờ địa phương, Sullivan, Trợ lý của Tổng thống phụ trách các vấn đề an ninh quốc gia (Trưởng ban thường trực Hội đồng An ninh Quốc gia), đã công khai tuyên bố trên Chương trình Đối thoại Chính trị của CBS "Face the Nation": Hoa Kỳ đã tổ chức liên lạc cấp cao riêng với Điện Kremlin, nói với Nga rằng bất kỳ việc sử dụng vũ khí hạt nhân nào sẽ gây ra "hậu quả thảm khốc" đối với Nga và "Hoa Kỳ và các đồng minh của chúng tôi sẽ đáp trả một cách mạnh mẽ và dứt khoát."

Vào ngày 30 tháng Chín, Tổng thống Hoa Kỳ Biden đã nói chuyện về đơn xin gia nhập NATO chính thức của Zelensky.

Ông nói: "Cánh cửa của NATO luôn rộng mở với thế giới bên ngoài, và Ukraine cần phải nộp đơn xin gia nhập NATO theo đúng thủ tục".

Hoa Kỳ và các đồng minh NATO sẽ không bị đe dọa bởi những lời lẽ đe dọa thô lỗ liều lĩnh của Putin, những hành động gần đây cho thấy Putin đang cố đấm ăn xôi trong cuộc chiến Ukraine.

NATO đã chuẩn bị đầy đủ cho việc phòng thủ, và Hoa Kỳ cũng đã chuẩn bị đầy đủ — Hoa Kỳ sẽ với các đồng minh NATO của mình bảo vệ từng tấc đất, từng tấc lãnh thổ của NATO.

Cuối cùng, Biden nhấn mạnh: "Vì vậy, ông Putin, xin đừng đánh giá sai ý của tôi."

Không có Mỹ người dân trên thế giới chỉ là ruồi muỗi với bọn cường quyền man rợ có vũ khí hạt nhân. Nên những thằng chửi Mỹ vào ngay toilet mức nước trong đáy súc miệng cho sạch ...kkk

PHÓ ĐỨC AN 25.10.2022